

§ 115.

Enhver udenfor eller ved Siden af Afforden gjort Overenskomst, hvorefter der indrømmes nogen Kreditor i Voet større Fordele eller bedre Betingelser, end der aabenlyst er ham tilstaaet i Afforden, er ugyldig.

§ 116.

Afforden er, skjøndt antagen ved Fordringshavernes Afstemning, ikke gyldig, førend den er stadfæstet af Skifteretten.

§ 117.

Forinden Stadfæstelsen meddeles, har Skifteretten, snarest muligt efter at Afstemningen har fundet Sted, ved offentlig Beskjædning i den almindelige Tidende, som dertil bestemmes ved Kongelig Anordning, med mindst 6 Dages Varjel at opfordre dem, der maatte have Indsigelser at gøre mod Afforden, til at fremsende skriftlig Protest senest 4 Dage før end den til Affordens Stadfæstelse eller Regtelse bestemte Skifteafsamling, hvilken ikke maa afholdes senere end 14 Dage efter den endelige Afstemning over Affordforlaget.

§ 118.

Affordens Stadfæstelse bliver, selv om ingen Indsigelse er fremsat, ved begrundet Kjendelse at negte:

- 1) Naar de almindelige Betingelser for Afford ikke ere tilstede eller de foreskrevne Regler med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Affordforhandlingen ikke ere tagttagne, eller naar andre i denne Lov foreskrevne Regler, som sigte til at sætte Kreditorerne i fuldstændig Kundskab om Voets Forhold, i noget væsentligt Punkt ere overtraadte eller tilfidsatte;
- 2) Naar Afforden indeholder Noget, som er i Strid med Bestemmelserne i denne Lovs §§ 111—115, eller iøvrigt er lovstridigt.

Derimod har Skifteretten ikke at indlade sig paa nogen Prøvelse af Billigheden eller Hensigtsmæssigheden af de til Affordens Indhold hørende Bestemmelser, ligesaa lidt som der kan tages Hensyn til herfra hentebe Protester fra de enkelte Fordringshavernes Side.

§ 119.

Den af Skifteretten stadfæstede Afford er at betragte som et imellem Skyldneren og de i Afforden anerkjendte Fordringshavere indgaaet Retsforlig, og den har de et saadant tilkommende Retsvirkninger.

§ 120.

Den af Skifteretten stadfæstede Afford er ogsaa bindende for de Fordringshavere, som ikke have meldt sig i Voet, forsaavidt de ikke have Pant eller anden Fortrinnsret. Afforden befrier Skyldneren for den Del af enhver før Konkursen stiftet Gjæld, som ikke ved Afforden er overtagen, saavel ligeoverfor Fordringshaveren selv som ligeoverfor Forlovere og Andre, der tilligemed ham hæfte for Gjælden.

§ 121.

Efterat Afforden er stadfæstet, kan Skyldneren, naar Skifteomkostninger og Skiftegebyrer ere behørig dækkede, fordre sig Voet overgivet til fri Raadighed, medmindre Afforden maatte bestemme anderledes.

Dog bør Skifteretten paase, at de i Afforden anerkjendte fortrinnsberettigede Kre-